

Από τον Πρόεδρο Τόμας Μόνσον

Αγάπη - η ουσία του Ευαγγελίου

Δεν μπορούμε πραγματικά να αγαπούμε τον Θεό, αν δεν αγαπούμε τους συνταξιδιώτες μας σε αυτό το θνητό ταξίδι.

Αγαπημένοι αδελφοί και αδελφές μου, όταν ο Σωτήρας μας εκτελούσε διακονία ανάμεσα στους ανθρώπους, ερωτήθηκε από τον απορημένο νομικό: «Δάσκαλε, ποια εντολή είναι μεγάλη μέσα στον νόμο;»

Ο Ματθαίος καταγράφει αυτό που απήντησε ο Ιησούς:

«Θα αγαπάς τον Κύριο τον Θεό σου απ' όλη την καρδιά σου, και από όλη την ψυχή σου, και από όλη τη διάνοιά σου.

»Αυτή είναι πρώτη και μεγάλη εντολή.

»Δεύτερη, όμως, όμοια μ' αυτή είναι: Θα αγαπάς τον πλησίον σου όπως τον εαυτό σου»¹.

Ο Μάρκος ολοκληρώνει την αφήγηση με τη δήλωση του Σωτήρος: «Άλλη εντολή, μεγαλύτερη απ' αυτές, δεν υπάρχει»².

Δεν μπορούμε πραγματικά να αγαπούμε τον Θεό, αν δεν αγαπούμε τους συνταξιδιώτες μας σε αυτό το θνητό ταξίδι. Ομοίως, δεν μπορούμε να αγαπούμε πλήρως τους συνανθρώπους μας, αν δεν αγαπούμε

τον Θεό, τον Πατέρα όλων μας. Ο Απόστολος Ιωάννης μάς λέει: «Και απ' αυτόν έχουμε τούτη την εντολή, δηλαδή, εκείνος που αγαπάει τον Θεό, να αγαπάει και τον αδελφό του»³. Είμαστε όλοι παιδιά-πνεύματα του Επουράνιου Πατέρα μας και ως τέτοια, είμαστε αδελφοί και αδελφές. Καθώς κρατούμε αυτήν την αλήθεια κατά νου, το να αγαπούμε όλα τα τέκνα του Θεού θα γίνει ευκολότερο.

Στην πραγματικότητα, η αγάπη είναι η ίδια η ουσία του Ευαγγελίου και ο Ιησούς Χριστός είναι το Παράδειγμά μας. Η ζωή Του ήταν κληρονομία αγάπης. Οι ασθενείς που θεράπευσε, οι καταδυναστευμένοι που ανύψωσε, οι αμαρτωλοί που έσωσε. Στο τέλος, ο οργισμένος όχλος Του αφαίρεσε τη ζωή. Κι όμως αντηχούν τα λόγια από τον λόφο του Γολγοθά: «Πατέρα, συγχώρεσέ τους· επειδή, δεν ξέρουν τι κάνουν»⁴— το υπέρτατο παράδειγμα συμπόνιας και αγάπης στη θνητότητα.

Υπάρχουν πολλά γνωρίσματα που είναι εκδηλώσεις αγάπης, όπως η καλοσύνη, η υπομονή, η ανιδιοτέλεια,

η κατανόηση και η συγχώρηση. Σε όλες τις συναναστροφές μας, αυτά και άλλα τέτοια γνωρίσματα θα βοηθήσουν να φανερώσουν την αγάπη στην καρδιά μας.

Συνήθως η αγάπη μας θα φαίνεται στις καθημερινές μας αλληλεπιδράσεις. Το πιο σημαντικό θα είναι η ικανότητά μας να αναγνωρίζουμε τις ανάγκες κάποιου και μετά να ανταποκρινόμαστε σε αυτές. Πάντοτε αγαπούσα το συναίσθημα που εκφράζεται στο σύντομο ποίημα:

*Έκλαψα τη νύκτα
για την ανεπάρκεια της οράσεως
που στις ανάγκες του άλλου με
έκανε τυφλό.
Αλλά ποτέ δεν έχω
μετανιώσει ούτε στο παραμικρό
που ήμουν περισσότερο
καλοσυνάτος»⁵.*

Προσφάτως έμαθα για ένα συγκινητικό παράδειγμα στοργικής καλοσύνης — ένα παράδειγμα που είχε απρόβλεπτα αποτελέσματα. Το έτος ήταν το 1933 όταν, λόγω του Μεγάλου Κραχ, οι ευκαιρίες απασχολήσεως ήσαν σπάνιες. Το μέρος ήταν το ανατολικό τμήμα των Ηνωμένων Πολιτειών. Η Αρλίν Μπίσεκερ είχε μόλις αποφοιτήσει από το λύκειο. Ύστερα από μακρά αναζήτηση απασχολήσεως, μπόρεσε τελικώς να βρει δουλειά σε βιοτεχνία ετοιμών ενδυμάτων ως ράπτρια. Οι εργάτριες της βιοτεχνίας πληρώνονταν μόνον για καθένα από τα σωστά ολοκληρωμένα κομμάτια που έραβαν μαζί καθημερινώς. Όσο περισσότερα κομμάτια παρήγαγαν, τόσο περισσότερο πληρώνονταν.

Μία ημέρα, λίγο αφότου ξεκίνησε στη βιοτεχνία, η Αρλίν ήλθε αντιμέτωπη με μία διαδικασία που την σύγχυσε και την απογοήτευσε. Καθόταν στη ραπτομηχανή της προσπαθώντας να ξηλώσει την αποτυχημένη απόπειρά της να ολοκληρώσει το κομμάτι στο οποίο δούλευε. Φαινόταν ότι δεν υπήρχε κανείς για να τη βοηθήσει, επειδή όλες οι άλλες ράπτριες βιάζονταν να ολοκληρώσουν όσα περισσότερα κομμάτια μπορούσαν. Η Αρλίν ένιωθε αβοήθητη και απελπισμένη. Αρχισε να κλαίει σιωπηλά.

Απέναντι από την Αρλίν καθόταν η Μπερνίς Ροκ. Ήταν μεγαλύτερη και πιο έμπειρη ως ράπτρια. Παρατηρώντας την απελπισία της Αρλίν, η Μπερνίς άφησε τη δουλειά της και πήγε στο πλευρό της Αρλίν, δίδοντας της καλοσυνάτα οδηγίες και βοήθεια. Παρέμεινε έως ότου η Αρλίν απέκτησε πεποίθηση και ήταν εις θέσιν να ολοκληρώσει επιτυχώς το κομμάτι. Κατόπιν, η Μπερνίς πήγε πίσω στη μηχανή της, έχοντας χάσει την ευκαιρία να ολοκληρώσει όσα περισσότερα κομμάτια μπορούσε, επειδή είχε βοηθήσει.

Με αυτήν τη μοναδική πράξη στοργικής καλοσύνης, η Μπερνίς και η Αρλίν έγιναν διά βίου φίλες. Καθεμία τους τελικώς παντρεύτηκε και απέκτησε παιδιά. Κάπου στη δεκαετία του 1950, η Μπερνίς, η οποία ήταν μέλος της Εκκλησίας, έδωσε στην Αρλίν και στην οικογένειά της ένα αντίτυπο από το Βιβλίο του Μόρμον. Το 1960, η Αρλίν, ο σύζυγος και τα παιδιά της βαπτίσθηκαν μέλη της Εκκλησίας. Αργότερα, επίσφραγίσθηκαν σε έναν άγιο ναό του Θεού.

Ως αποτέλεσμα της συμπόνιας που έδειξε η Μπερνίς καθώς ξεβουλευτήκε για να βοηθήσει κάποια που δεν γνώριζε, αλλά που ήταν σε δυστυχία και χρειαζόταν βοήθεια, αμέτρητα άτομα, τόσο ζώντα όσο και νεκρά, απολαμβάνουν τώρα τις σωτήριες διατάξεις του Ευαγγελίου.

Κάθε ημέρα της ζωής μας μάς δίδονται ευκαιρίες να δείχνουμε

αγάπη και καλοσύνη στους γύρω μας. Είπε ο Πρόεδρος Σπένσερ Κίμπαλ: «Πρέπει να θυμόμαστε ότι αυτοί οι θνητοί που συναντούμε σε χώρους σταθμεύσεως, σε γραφεία, σε ανελκυστήρες και αλλού, είναι το τμήμα της ανθρωπότητας που μας έχει δώσει ο Θεός να αγαπούμε και να υπηρετούμε. Λίγο θα είναι το καλό για εμάς να μιλούμε για τη γενική αδελφότητα της ανθρωπότητας, εάν δεν μπορούμε να θεωρούμε τους γύρω μας αδελφούς και αδελφές μας»⁶.

Συχνά οι ευκαιρίες μας να δείχνουμε την αγάπη μας, έρχονται απροσδόκητα. Ένα παράδειγμα μίας τέτοιας ευκαιρίας εμφανίστηκε σε ένα άρθρο εφημερίδας τον Οκτώβριο του 1981. Τόσο εντύπωση μου έκανε η αγάπη και η συμπόνια που εξιστορείτο εκεί, που έχω κρατήσει το απόκομμα στα αρχεία μου για περισσότερα από 30 χρόνια.

Το άρθρο λέει ότι μία πτήση χωρίς ενδιάμεσους σταθμούς της Alaska Airlines από το Άνκορατζ της Αλάσκας στο Σιάτλ της Ουάσινγκτον --μία πτήση που μετέφερε 150 επιβάτες-- άλλαξε διαδρομή προς μία απομακρυσμένη κωμόπολη της Αλάσκας, προκειμένου να μεταφέρει ένα σοβαρά τραυματισμένο παιδί. Το δύο ετών αγόρι είχε τραυματίσει άσχημα μία αρτηρία στον βραχίονά του, όταν έπεσε σε ένα κομμάτι γυαλί ενώ έπαιζε κοντά στο σπίτι του. Η κωμόπολη ήταν 725 χιλιόμετρα νοτίως του Άνκορατζ και ασφαλώς δεν ήταν στη διαδρομή της πτήσεως. Ωστόσο, ιατροί που προσπαθούσαν να βοηθήσουν το αγόρι, είχαν στείλει μία ξέφρενη παράκληση για βοήθεια και έτσι η πτήση άλλαξε πορεία για να πάρει το παιδί και να το πάει στο Σιάτλ, ούτως ώστε να νοσηλευτεί σε ένα νοσοκομείο.

Όταν η πτήση προσγειώθηκε κοντά στη μακρινή κωμόπολη, οι ιατροί πληροφορήσαν τον κυβερνήτη ότι το αγόρι αιμορραγούσε τόσο άσχημα, που δεν μπορούσε να επιζήσει της πτήσεως προς το Σιάτλ.

Ελήφθη μία απόφαση να πετάξει 320 χιλιόμετρα εκτός πορείας στο Τζουνώ της Αλάσκας, την κοντινότερη πόλη με νοσοκομείο.

Αφού μετέφερε το αγόρι στο Τζουνώ, η πτήση κατευθύνθηκε στο Σιάτλ, ώρες πλέον εκτός προγράμματος πτήσεως. Ούτε ένας επιβάτης δεν είχε παραπονεθεί, αν και οι περισσότεροι από αυτούς θα έχαναν ραντεβού και ανταποκρίσεις με άλλες πτήσεις. Στην πραγματικότητα, καθώς τα λεπτά και οι ώρες περνούσαν, συνέλεξαν χρήματα, μαζεύοντας ένα αξιόλογο ποσό για το αγόρι και την οικογένειά του.

Καθώς η πτήση επρόκειτο να προσγειωθεί στο Σιάτλ, οι επιβάτες ξέσπασαν σε ευεφνημίες, όταν ο κυβερνήτης ανακοίνωσε ότι είχε ενημερωθεί μέσω ασυρμάτου ότι το αγόρι επρόκειτο να γίνει καλά⁷.

Στο μυαλό μου έρχονται τα λόγια της γραφής: «Η χριστιανική αγάπη είναι η αγνή αγάπη του Χριστού... και όποιος βρεθεί να κατέχεται από αυτήν κατά την τελευταία ημέρα, θα είναι προς όφελός του»⁸.

Αδελφοί και αδελφές, ορισμένες από τις μεγαλύτερες ευκαιρίες μας να επιδεικνύουμε την αγάπη μας θα είναι εντός του σπιτικού μας. Η αγάπη θα πρέπει να είναι η καρδιά της οικογενειακής ζωής και όμως ενίοτε δεν είναι. Μπορεί να υπάρχει πάρα πολλή ανυπομονησία, πάρα πολύς διαπληκτισμός, πάρα πολλά καβγάδες, πάρα πολλά δάκρυα. Ο Πρόεδρος Γκόρντον Χίνκλι ρώτησε με βαθιά θλίψη: «Γιατί συμβαίνει αυτοί που αγαπούμε [περισσότερο] να γίνονται τόσο συχνά στόχοι των σκληρών λόγων μας; Γιατί συμβαίνει να μιλούμε ενίοτε σαν να είχαμε εγχειρίδια που πληγώνουν βαθιά;»⁹ Οι απαντήσεις σε αυτές τις ερωτήσεις μπορεί να είναι διαφορετικές για τον καθέναν από εμάς και όμως το συμπέρασμα είναι ότι οι λόγοι δεν έχουν σημασία. Αν θέλαμε να τηρούμε την εντολή να αγαπούμε αλλήλους, πρέπει να φερόμαστε ο ένας στον άλλον με καλοσύνη και με σεβασμό.

Ασφαλώς θα υπάρξουν φορές όπου η πειθαρχία θα πρέπει να επιβληθεί. Ωστόσο, ως θυμόμαστε τη συμβουλή που βρίσκεται στο Διδαχή και Διαθήκες — δηλαδή ότι όταν είναι απαραίτητο να επιτιμήσουμε κάποιον άλλον, κατόπιν δείχνουμε αυξημένη αγάπη¹⁰.

Ελπίζω ότι θα προσπαθούμε πάντοτε να είμαστε ευγενείς και ευαίσθητοι με τις σκέψεις, τα συναισθήματα και τις συνθήκες των γύρω μας. Ας μην υποβιβάζουμε ούτε να μειώνουμε. Αντιθέτως, ας είμαστε συμπνευμένοι και ενθαρρυντικοί. Πρέπει να είμαστε προσεκτικοί, ώστε να μην καταστρέψουμε την αυτοπεποίθηση ενός άλλου ατόμου μέσα από απρόσεκτα λόγια ή πράξεις.

Η συγχώρηση θα πρέπει να πηγαιίνει χέρι-χέρι με την αγάπη. Στην οικογένειά μας, καθώς και με τους φίλους μας, μπορεί να υπάρχουν στενοχώριες και διαφωνίες. Πάλι, δεν έχει πραγματικά σημασία πόσο μικρό ήταν το ζήτημα. Δεν μπορεί και δεν θα πρέπει να αφεθεί να καταστρέψει, να επιδεινωθεί και τελικώς να προκαλέσει ζημιά. Η υπαιτιότητα κρατά τις πληγές ανοικτές. Μόνον η συχώρηση θεραπεύει.

Μία όμορφη κυρία, η οποία έχει αποβιώσει έκτοτε, με επισκέφθηκε μία ημέρα και απροσδόκητα αφηγήθηκε ορισμένα πράγματα για τα οποία είχε μετανιώσει. Έκανε λόγο περί ενός περιστατικού το οποίο είχε λάβει χώρα χρόνια νωρίτερα και αφορούσε σε έναν γείτονα αγρότη, έναν κάποτε καλό φίλο, αλλά με τον οποίον εκείνη και ο σύζυγός της είχαν διαφωνήσει σε πολλαπλές περιστάσεις. Μία ημέρα ο αγρότης ρώτησε αν μπορούσε να κόβει δρόμο από το κτήμα της, για να φθάνει στο δικό

του κτήμα. Στο σημείο αυτό έκανε μία παύση στην αφήγησή της σε εμένα και, με τρέμουλο στη φωνή της, είπε: «Αδελφέ Μόνσον, δεν τον άφησα να διασχίσει το κτήμα μου τότε ούτε ποτέ, αλλά απαίτησα από εκείνον να παίρνει τον μακρύ δρόμο τριγύρω με τα πόδια για να φθάνει στο κτήμα του. Ήμουν λάθος και το μετανιώνω. Έχει φύγει τώρα, αλλά, ω μακάρι να μπορούσα να του πω: “Λυπάμαι τόσο πολύ”. Πόσο εύχομαι να είχα μία δεύτερη ευκαιρία να είμαι καλοσυνάτη».

Καθώς την άκουγα, ήλθε στον νου μου η θλιμμένη παρατήρηση του Τζων Γκρίνλιφ Γουίτιερ: «Απ’ όλες τις λυπηρές λέξεις που θα μπορούσαν να ειπωθούν ή να γραφούν, οι πιο λυπηρές είναι οι εξής: “Θα μπορούσε να είναι!”»¹¹. Αδελφοί και αδελφές, καθώς φερόμαστε στους άλλους με αγάπη και καλοσυνάτη αβρότητα, θα αποφύγουμε να μετανιώσουμε για τέτοια πράγματα.

Η αγάπη εκφράζεται με πολλούς αναγνωρίσιμους τρόπους: ένα χαμόγελο, ένα νεύμα, ένα καλοσυνάτο σχόλιο, μία φιλοφρόνηση. Άλλες εκφράσεις μπορεί να είναι πιο απαλές, όπως το να δείχνουμε ενδιαφέρον για τις δραστηριότητες του άλλου, να διδάσκουμε μία αρχή με καλοσύνη και υπομονή, να επισκεπτόμαστε κάποιον που είναι άρρωστος ή αναγκαστικά κλεισμένος στο σπίτι. Αυτά τα λόγια και αυτές οι πράξεις, και πολλά άλλα, μπορούν να επικοινωνούν αγάπη.

Ο Ντέιλ Κάρνεγκι, ένας ευρέως γνωστός Αμερικανός συγγραφέας και λέκτωρ, πίστευε ότι κάθε άτομο έχει μέσα του τη «δύναμη να αυξάνει το συνολικό ποσό της ευτυχίας του κόσμου... λέγοντας λίγα λόγια ειλικρινούς εκτίμησης σε κάποιον ο

οποίος είναι μόνος ή αποθαρρυνμένος». Είπε: «Τις θα ξεχάσετε αύριο τα καλοσυνάτα λόγια που λέτε σήμερα, αλλά ο αποδέκτης μπορεί να τα εκτιμά για μια ζωή»¹².

Είθε να αρχίσουμε τώρα, αυτήν την ημέρα, να εκφράζουμε αγάπη σε όλα τα τέκνα του Θεού, είτε είναι μέλη της οικογενείας μας, φίλοι μας, απλοί γνωστοί είτε παντελώς ξένοι. Καθώς σηκωνόμαστε κάθε πρωί, ας αποφασίζουμε να ανταποκρινομαστε με αγάπη και καλοσύνη σε οτιδήποτε έλθει στον δρόμο μας.

Η αγάπη του Θεού για εμάς είναι υπεράνω κατανόησης, αδελφοί και αδελφές μου. Χάριν της αγάπης αυτής, έστειλε τον Υιό Του, ο οποίος μας αγάπησε αρκετά για να δώσει τη ζωή Του για εμάς, ώστε να έχουμε αιώνια ζωή. Καθώς φθάνουμε στο σημείο να καταλάβουμε αυτήν την απaráμιλλη δωρεά, η καρδιά μας θα γεμίσει με την αγάπη για τον Αιώνιο Πατέρα μας, για τον Σωτήρα μας και για όλη την ανθρωπότητα. Ωστε έτσι να μπορεί να γίνει, είναι η ταπεινή προσευχή μου, στο όνομα του Ιησού Χριστού, αμήν.

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

1. Κατά Ματθαίον 22:36-39.
2. Κατά Μάρκον 12:31.
3. Ιωάννου Α' 4:21.
4. Κατά Λουκάν 23:34.
5. Αγνώστου συγγραφέως, στο Richard L. Evans, “The Quality of Kindness”, *Improvement Era*, Μάιος 1960, 340.
6. *The Teachings of Spencer W. Kimball*, επιμέλεια υπό Edward L. Kimball (1982), 483.
7. Βλέπε “Injured Boy Flown to Safety”, *Daily Sitka Sentinel* (Alaska), 22 Οκτωβρίου 1981.
8. Μορόνι 7:47.
9. Γκόρντον Χίνκλι, “Let Love Be the Lodestar of Your Life”, *Ensign*, Μάιος 1989, 67.
10. Βλέπε Διδαχή και Διαθήκες 121:43.
11. “Maud Muller”, στο *The Complete Poetical Works of John Greenleaf Whittier* (1878), 206· η πλάγια γραφή προστέθηκε.
12. Ντέιλ Κάρνεγκι στο, παραδείγματος χάριν, Larry Chang, *Wisdom for the Soul* (2006), 54.

Διδασκαλίες του καιρού μας

Από τον Μάιο του 2014 έως τον Οκτώβριο του 2014, τα μαθήματα της Μελχισεδικής Ιεροσύνης και της Ανακουφιστικής Εταιρείας την τέταρτη Κυριακή θα πρέπει να προετοιμάζονται από μία ή περισσότερες ομιλίες που δίδονται στη γενική συνέλευση Απριλίου 2014. Τον Οκτώβριο του 2014, οι ομιλίες μπορούν να επιλέγονται είτε από τη γενική συνέλευση Απριλίου 2014 ή Οκτωβρίου 2014. Οι πρόεδροι πασσάλου και περιφέρειας θα πρέπει να επιλέξουν ποιες ομιλίες θα χρησιμοποιηθούν στις περιοχές τους ή μπορούν να αναθέσουν αυτήν την ευθύνη σε επισκόπους και προέδρους κλάδου.

Οι ομιλίες είναι διαθέσιμες σε πολλές γλώσσες στο conference.lds.org.

Από τον Πρόεδρο Χένρυ Άιρινγκ
Πρώτο Σύμβουλο στην Πρώτη Προεδρία

Η ανεκτίμητη κληρονομιά ελπίδος

Αγαπητοί αδελφοί και αδελφές μου, ορισμένοι από εσάς προσκληθήκατε σε αυτήν τη συγκέντρωση από ιεραποστόλους της Εκκλησίας του Ιησού Χριστού των Αγίων των Τελευταίων Ημερών. Αυτοί οι ιεραπόστολοι μπορεί να σας έχουν ήδη προσκαλέσει να επιλέξετε να συνάψετε διαθήκη με τον Θεό με το να βαπτισθείτε.

Άλλοι από εσάς ακούτε, επειδή αποδεχθήκατε την πρόσκληση ενός γονέα, μίας συζύγου ή ίσως ενός παιδιού, που σας έγινε με την ελπίδα ότι θα επιλέξετε να θέσετε τις διαθήκες τις οποίες έχετε ήδη συνάψει με τον Θεό ξανά στο κέντρο της ζωής σας. Ορισμένοι από εσάς που ακούτε, έχετε ήδη επιλέξει να επιστρέψετε και να ακολουθήσετε τον Σωτήρα και νιώθετε σήμερα τη χαρά από το καλωσόρισμά Του.

Όποιοι και αν είστε και όπου και αν είστε, κρατάτε στα χέρια σας την ευτυχία περισσότερο ανθρώπων απ' ό,τι μπορείτε να φαντασθείτε τώρα. Κάθε ημέρα και κάθε ώρα, μπορείτε να επιλέξετε να συνάψετε ή να τηρείτε μία διαθήκη με τον Θεό.

Όπου κι αν είστε στο μονοπάτι για να κληρονομήσετε τη δωρεά της αιώνιας ζωής, έχετε την ευκαιρία να δείξετε σε πολλούς ανθρώπους τον δρόμο προς τη μεγαλύτερη ευτυχία. Όταν επιλέγετε είτε να συνάψετε είτε να τηρήσετε μία διαθήκη με τον Θεό, επιλέγετε αν θα αφήσετε μία κληρονομιά ελπίδος σε όσους θα μπορούσαν να ακολουθήσουν το παραδειγμά σας.

Εσείς και εγώ έχουμε ευλογηθεί με την υπόσχεση μίας τέτοιας κληρονομιάς. Οφείλω μέγα μέρος της ευτυχίας μου στη ζωή σε έναν άνδρα τον οποίον δεν συνάντησα ποτέ στη θνητή ζωή. Ήταν ορφανός και υπήρξε ένας από τους προπάππους μου. Μου άφησε μία ανεκτίμητη κληρονομιά ελπίδος. Επιτρέψτε μου να σας πω για τον ρόλο που είχε στη δημιουργία αυτής της κληρονομιάς για εμένα.

Το όνομά του ήταν Χάινριχ Άιρινγκ. Γεννήθηκε σε πολλά πλούτη. Ο πατέρας του, ο Έντουαρντ, είχε μεγάλη περιουσία στο Κόμπουργκ, στη σημερινή Γερμανία. Η μητέρα του ήταν η υποκόμισσα Σαρλότ Φον Μπλόμπεργκ. Ο πατέρας της ήταν ο

φύλακας των γαιών του βασιλέα της Πρωσίας.

Ο Χάινριχ ήταν ο πρώτος υιός της Σαρλότ και του Έντουαρντ. Η Σαρλότ πέθανε σε ηλικία 31 ετών, ύστερα από τη γέννηση του τρίτου της παιδιού. Ο Έντουαρντ πέθανε σύντομα κατόπιν, έχοντας χάσει όλη την περιουσία και τον πλούτο του σε μία αποτυχημένη επένδυση. Ήταν μόνο 40 ετών. Αφησε τρία παιδιά ορφανά.

Ο Χάινριχ, ο προπάππος μου, είχε χάσει και τους δύο γονείς του και μία μεγάλη εγκόσμια κληρονομιά. Ήταν αδέκαρος. Κατέγραψε στην ιστορία του ότι η καλύτερή του ελπίδα θα ήταν να πάει στην Αμερική. Μολονότι δεν είχε ούτε οικογένεια ούτε φίλους εκεί, είχε ένα αίσθημα ελπίδος για να πάει στην Αμερική. Πρώτα πήγε στη Νέα Υόρκη. Αργότερα μετακόμισε στο Σεντ Λούις, στο Μιζούρι.

Στο Σεντ Λούις, ένας από τους συναδέλφους του ήταν Άγιος των Τελευταίων Ημερών. Από εκείνον απέκτησε ένα αντίτυπο ενός φυλλαδίου γραμμένο από τον Πρεσβύτερο Πάρλυ Πρατ. Το διάβασε και κατόπιν μελέτησε κάθε υλικό που μπορούσε να αποκτήσει περί των Αγίων των Τελευταίων Ημερών. Προσευχήθηκε για να μάθει αν όντως υπήρχαν άγγελοι που εμφανίσθηκαν σε άνδρες, αν υπήρχε ζων προφήτης και αν είχε βρει την αληθινή και αποκεκαλυμμένη θρησκεία.

Ύστερα από δύο μήνες προσεκτικής μελέτης και προσευχής, ο Χάινριχ είχε ένα όνειρο στο οποίο του ελέχθη να βαπτισθεί. Ένας άνδρας του οποίου το όνομα και

την ιεροσύνη τιμώ, ο Πρεσβύτερος Ουίλιαμ Μπράουν, ήταν να τελέσει τη διάταξη. Ο Χάινριχ βαπτίστηκε σε μία δεξαμενή από νερό της βροχής στις 11 Μαρτίου 1855, στις 07:30 το πρωί.

Πιστεύω ότι ο Χάινριχ Άιρινγκ ήξερε τότε ότι όσα σας διδάσχω σήμερα είναι αληθινά. Ήξερε ότι η ευτυχία της αιώνιας ζωής έρχεται μέσω των οικογενειακών δεσμών που συνεχίζουν για πάντα. Ακόμη και αν είχε βρει τόσο πρόσφατα το σχέδιο του Κυρίου για την ευδαιμονία, ήξερε ότι η ελπίδα του για αιώνια ζωή εξηρτάτο από τις ελεύθερες επιλογές των άλλων να ακολουθούν το παράδειγμά του. Η ελπίδα του για αιώνια ευδαιμονία εξηρτάτο από άτομα που δεν είχαν γεννηθεί ακόμη.

Ως μέρος της οικογενειακής μας κληρονομιάς της ελπίδος, άφησε ένα ημερολόγιο στους απογόνους του.

Διαβάζοντας αυτό το ημερολόγιο, μπορώ να νιώσω την αγάπη του για όσους από εμάς θα έπονταν αυτού. Από τα λόγια του νιώθω την ελπίδα του ότι οι απόγονοί του θα μπορούσαν να επιλέξουν να τον ακολουθήσουν στο μονοπάτι πίσω στο επουράνιο σπίτι μας. Ήξερε ότι δεν θα ήταν το αποτέλεσμα μίας μεμονωμένης επιλογής αλλά πολλών μικρών επιλογών. Παραθέτω από την ιστορία του:

«Από τη στιγμή που άκουσα για πρώτη φορά τον Πρεσβύτερο Άντρου να μιλά... πάντοτε παρευρίσκομαι στη συγκέντρωση των Αγίων των Τελευταίων Ημερών και οι φορές κατά τις οποίες αδυνατούσα να παρευρεθώ σε μια συγκέντρωση ήταν πολύ σπάνιες, επειδή είναι καθήκον μου να παρευρίσκομαι σε αυτές τις συγκεντρώσεις.

»Το γράφω αυτό στο ημερολόγιό μου, ώστε τα παιδιά μου να μπορούν να μιμηθούν το παράδειγμά μου και να μην παραμελήσουν αυτό... το σημαντικό καθήκον [να συναθροίζονται] με τους Αγίους»¹.

Ο Χάινριχ ήξερε ότι στις συγκεντρώσεις μεταλήψεως μπορούμε να ανανεώνουμε την υπόσχεσή μας να

θυμόμαστε πάντοτε τον Σωτήρα και να έχουμε το Πνεύμα Του μαζί μας.

Ήταν αυτό το Πνεύμα που τον στήριξε στην ιεραποστολή στην οποία εκλήθη μόλις λίγους μήνες αφού απεδέχθη τη διαθήκη του βαπτίσματος. Άφησε ως κληρονομιά του το παράδειγμά του να μείνει πιστός στην ιεραποστολή του για έξι χρόνια στην περιοχή η οποία τότε αποκαλείτο Επικράτεια των Ινδιάνων. Για να λάβει την απαλλαγή από την ιεραποστολή του, περπάτησε από την Οκλαχόμα στη Σωλτ Λέηκ Σίτυ, μία απόσταση περίπου 1.770 χιλιομέτρων.

Σύντομα μετά εκλήθη από τον προφήτη του Θεού να μετακομίσει στη νότιο Γιούτα. Από εκεί εδέχθη μία άλλη κλήση να υπηρετήσει μια ιεραποστολή στην πατρίδα του, τη Γερμανία. Κατόπιν απεδέχθη την πρόσκληση ενός Αποστόλου του Κυρίου Ιησού Χριστού να βοηθήσει στην οικοδόμηση αποικισμών Αγίων των Τελευταίων Ημερών στο βόρειο Μεξικό. Από εκεί εκλήθη στην Πόλη του Μεξικού ως πλήρους απασχόλησης ιεραπόστολος ξανά. Τιμούσε αυτές τις κλήσεις. Κείται θαμμένος σε ένα μικρό κοιμητήριο στην Κολόνια Χουάρες, στην Τσιουάουα του Μεξικού.

Απαριθμώ αυτά τα γεγονότα όχι για να ισχυριστώ ότι ήταν εξαιρετικός ή όσα έκανε ήταν εξαιρετικά ή ότι οι απόγονοί του είναι εξαιρετικοί. Απαριθμώ αυτά τα γεγονότα για να τον τιμήσω για το παράδειγμα πίστεως και ελπίδος που ήταν στην καρδιά του.

Απεδέχθη αυτές τις κλήσεις χάριν της πίστεώς του ότι ο ανεστημένος Χριστός και ο Επουράνιος Πατέρας μας είχαν εμφανισθεί στον Τζόζεφ Σμιθ σε ένα δάσος, στην πολιτεία της Νέας Υόρκης. Τις απεδέχθη, επειδή είχε πίστη ότι τα κλειδιά της ιεροσύνης στην Εκκλησία του Κυρίου είχαν αποκατασταθεί με τη δύναμη να επισφραγίζονται οικογένειες για πάντα, αν είχαν μόνο επαρκή πίστη να τηρούν τις διαθήκες τους.

Σαν τον Χάινριχ Άιρινγκ, τον πρόγονό μου, μπορεί να είστε οι πρώτοι στην οικογένειά σας να δείχνετε τον δρόμο προς την αιώνια ζωή κατά μήκος του μονοπατιού ιερών διαθηκών, οι οποίες συνήφθησαν και τηρήθηκαν με επιμέλεια και πίστη. Κάθε διαθήκη συνεπιφέρει καθήκοντα και υποσχέσεις. Για όλους εμάς, όπως ήταν για τον Χάινριχ, αυτά τα καθήκοντα είναι ενίοτε απλά, αλλά συχνά είναι δύσκολα. Όμως να θυμάστε, τα καθήκοντα πρέπει ενίοτε να είναι δύσκολα, επειδή σκοπός τους είναι να μας μετακινούν κατά μήκος του μονοπατιού για να ζήσουμε για πάντα σε οικογένειες με τον Επουράνιο Πατέρα και τον Αγαπημένο Υιό Του, Ιησού Χριστό.

Θυμάστε τα λόγια από το βιβλίο του Αβραάμ:

«Και στεκόταν ανάμεσά τους ένας που ήταν σαν τον Θεό, και είπε σ' εκείνους που ήταν μαζί του: Να κατεβούμε κάτω, γιατί υπάρχει χώρος εκεί, και να πάρουμε από αυτά τα υλικά, και να κάνουμε μια γη επάνω στην οποία να κατοικήσουν αυτοί.

»Και να τους δοκιμάσουμε με αυτό, για να δούμε αν θα κάνουν όλα όσα ο Κύριος ο Θεός τους τούς προστάξει.

»Και εκείνοι που τηρούν την πρώτη τους κατάσταση θα επαυξηθούν. Και εκείνοι που δεν τηρούν την πρώτη τους κατάσταση δε θα έχουν δόξα στο ίδιο βασιλείο με εκείνους που τηρούν την πρώτη τους κατάσταση. Και εκείνοι που τηρούν τη δεύτερη κατάστασή τους θα έχουν δόξα που θα επαυξηθεί επάνω στο κεφάλι τους στον αιώνα τού αιώνα»².

Η τήρηση της δεύτερης κατάστασής μας εξαρτάται από τη σύναψη διαθηκών με τον Θεό και την πιστή επιτέλεση των καθηκόντων που απαιτούν από εμάς. Απαιτεί πίστη στον Ιησού Χριστό ως Σωτήρας μας να τηρούμε ιερές διαθήκες για μια ζωή.

Επειδή ο Αδάμ και η Εύα όντως έπεσαν, όλοι μας θα βιώσουμε πειρασμό, δοκιμασίες και θάνατο.

Ωστόσο, ο στοργικός Επουράνιος Πατέρας μας μάς έδωσε τη δωρεά του Αγαπημένου Του Υιού, Ιησού Χριστού, ως Σωτήρος μας. Η μεγάλη δωρεά και ευλογία της εξιλέωσης του Ιησού Χριστού φέρνει μία παγκόσμια κληρονομιά: την υπόσχεση της αναστάσεως και τη δυνατότητα της αιώνιας ζωής σε όλους όσοι γεννιούνται.

Η μεγαλύτερη εξ όλων των ευλογιών του Θεού, η αιώνια ζωή, θα έλθει σε εμάς μόνον καθώς συνάπτουμε διαθήκες που είναι διαθέσιμες μόνον μέσω της αληθινής Εκκλησίας του Ιησού Χριστού από τους εξουσιοδοτημένους υπηρέτες Του. Λόγω της πτώσης, όλοι χρειαζόμαστε τις συνέπειες καθαρισμού της βαπτίσεως και της χειροθεσίας για να λάβουμε τη δωρεά του Αγίου Πνεύματος. Αυτές οι διατάξεις πρέπει να τελούνται από όσους έχουν την κατάλληλη εξουσία της ιεροσύνης. Τότε, με τη βοήθεια του Φωτός του Χριστού και του Αγίου Πνεύματος, μπορούμε να τηρούμε όλες τις διαθήκες που συνάπτουμε με τον Θεό, ειδικώς όσες προσφέρονται στους ναούς Του. Μόνον κατ' αυτόν τον τρόπο και με αυτήν τη βοήθεια μπορεί κανείς να διεκδικήσει τη δικαιοματική κληρονομιά του ως τέκνου του Θεού σε μία οικογένεια για πάντα.

Σε ορισμένους που με ακούν αυτό μπορεί να φανεί ένα σχεδόν μάταιο όνειρο.

Έχετε δει πιστούς γονείς να λυπούνται για τα παιδιά τους τα οποία έχουν απορρίψει ή έχουν επιλέξει να παραβιάσουν τις διαθήκες τους με τον Θεό. Όμως αυτοί οι γονείς μπορούν να βρίσκουν παρηγοριά και ελπίδα από άλλες εμπειρίες γονέων.

Οι υιοί του Άλμα και του βασιλιά Μωσία μετανόησαν για τη σφοδρή επανάστασή τους εναντίον των διαθηκών και των εντολών του Θεού. Ο Άλμα ο νεότερος είδε τον υιό του, Κοριάντον, να αλλάζει από τη διάπραξη μεγάλης αμαρτίας σε πιστή υπηρετηση. Το Βιβλίο του Μόρμον καταγράφει επίσης το θαύμα των Λαμανιτών που παραμέρισαν

την παράδοση να μισούν τη χρησιμότητα και αντ' αυτού συνήψαν διαθήκη να πεθάνουν για να διατηρήσουν ειρήνη.

Ένας άγγελος εστάλη στον νεαρό Άλμα και τους υιούς του Μωσία. Ο άγγελος ήλθε χάριν της πίστεως και των προσευχών των πατέρων τους και του λαού του Θεού. Από αυτά τα παραδείγματα της δύναμης της εξιλέωσης που λειτουργεί στην ανθρώπινη καρδιά, μπορείτε να λάβετε θάρρος και παρηγοριά.

Ο Κύριος μάς έχει δώσει την πηγή της ελπίδος καθώς παλεύουμε να βοηθήσουμε όσους αγαπούμε να αποδεχθούν την αιώνια κληρονομιά τους. Μας το έχει υποσχεθεί καθώς εξακολουθούμε να προσπαθούμε να συγκεντρώνουμε ανθρώπους σε Εκείνον, ακόμη και όταν ανθίστανται στην πρόσκλησή Του να το κάνουν. Η αντίστασή τους Τον λυπεί, αλλά δεν εγκαταλείπει ούτε θα πρέπει και εμείς. Θέτει το τέλει παράδειγμα για εμάς με την επίμονη αγάπη Του: «Και πάλι, πόσο συχνά θα σας είχα συνάξει όπως η όρνιθα συνάξει τα κλωσσόπουλά της κάτω από τις φτερούγες της, μάλιστα, αχ εσείς, λαέ τού οίκου τού Ισραήλ, που έχετε πέσει. Μάλιστα, πόσο συχνά θα σας είχα συνάξει όπως η όρνιθα συνάξει τα κλωσσόπουλά της, και σεις δε θελήσατε»³.

Μπορούμε να βασιζόμαστε σε αυτήν την αδιάλειπτη επιθυμία του Σωτήρος να φέρει όλα τα παιδιάνπνεύματα του Επουράνιου Πατέρα πίσω στο σπίτι τους μαζί Του. Κάθε πιστός γονέας, παππούς και προπάππος συμμερίζεται αυτήν την επιθυμία. Ο Επουράνιος Πατέρας και ο Σωτήρας είναι τα τέλεια παραδείγματά μας για το τι μπορούμε και πρέπει να κάνουμε. Ποτέ δεν μας εξαναγκάζουν να κάνουμε χρηστές επιλογές, επειδή πρέπει να επιλέγεται η χρησιμότητα. Κάνουν τη χρησιμότητα ευδιάκριτη σε εμάς και μας επιτρέπουν να βλέπουμε ότι οι καρποί της είναι νόστιμοι.

Κάθε άτομο το οποίο γεννιέται στον κόσμο, λαμβάνει το Φως του

Χριστού, το οποίο μας βοηθά να δούμε και να αισθανθούμε ποιο είναι σωστό και ποιο είναι λάθος. Ο Θεός έχει στείλει θνητούς υπηρέτες, οι οποίοι μπορούν, διά του Αγίου Πνεύματος, να μας βοηθήσουν να αναγνωρίσουμε τι θα ήθελε Εκείνος να κάνουμε και τι απαγορεύει. Ο Θεός το καθιστά ελκυστικό να επιλέγουμε το σωστό, επιτρέποντάς μας να νιώθουμε τα αποτελέσματα των επιλογών μας. Αν επιλέξουμε το σωστό, θα βρούμε ευτυχία -- εν καιρώ. Αν επιλέξουμε το κακό, τότε έρχεται λύπη και θλίψη -- εν καιρώ. Αυτές οι συνέπειες είναι βέβαιες. Ωστόσο, συχνά παρυσιάζονται για έναν σκοπό. Αν οι ευλογίες ήσαν άμεσες, η επιλογή του σωστού δεν θα οικοδομούσε πίστη. Και αφού η λύπη ενίοτε καθυστερεί σε μεγάλο βαθμό, απαιτεί πίστη να νιώσουμε την ανάγκη να επιζητήσουμε συγχώρηση για την αμαρτία νωρίς παρά αφότου νιώσουμε τις λυπητερές και οδυνηρές συνέπειές της.

Ο πατέρας Λεχί λυπήθηκε για τις επιλογές που έκαναν ορισμένοι εκ των υιών του και των οικογενειών τους. Ήταν σπουδαίος και καλός άνδρας -- προφήτης του Θεού. Συχνά κατέθετε σε αυτούς μαρτυρία για τον Σωτήρα μας, Ιησού Χριστό. Ήταν παράδειγμα υπακοής και υπηρετήσεως, όταν ο Κύριος τον κάλεσε να αφήσει όλα τα επίγεια υπάρχοντά του για να σώσει την οικογένειά του από την καταστροφή. Στο τέλος της ζωής του, ακόμη κατέθετε μαρτυρία στα παιδιά του. Σαν τον Σωτήρα --και παρά τη δύναμή του να διακρίνει την καρδιά τους και να βλέπει το μέλλον τόσο λυπητερό όσο και υπέροχο-- ο Λεχί εξακολούθησε να βοηθά την οικογένειά του για να την φέρει προς τη σωτηρία.

Σήμερα, εκατομμύρια απογόνων του πατέρα Λεχί δικαιώνουν την ελπίδα του γι' αυτούς.

Τι μπορούμε εσείς και εγώ να κάνουμε, για να μάθουμε από το παράδειγμα του Λεχί; Μπορούμε να μάθουμε από το παράδειγμά του, μελετώντας τις γραφές με προσευχή και με παρατήρηση.

Προτείνω να σκεφθείτε τόσο βραχυπρόθεσμα, όσο και μακροπρόθεσμα καθώς προσπαθείτε να δώσετε την κληρονομιά ελπίδος στην οικογένειά σας. Βραχυπρόθεσμως, θα υπάρξουν προβλήματα και ο Σατανάς θα ωρύεται. Και υπάρχουν πράγματα να περιμένουμε υπομονετικά, με πίστη, γνωρίζοντας ότι ο Κύριος ενεργεί στον δικό Του χρόνο και με τον δικό Του τρόπο.

Υπάρχουν πράγματα που μπορείτε να κάνετε νωρίς, όταν αυτοί που αγαπάτε είναι μικροί. Να θυμάστε ότι η καθημερινή οικογενειακή προσευχή, η οικογενειακή μελέτη των γραφών και η αναφορά της μαρτυρίας μας στη συγκέντρωση μεταλήψεως είναι ευκολότερες και πιο αποτελεσματικές, όταν τα παιδιά είναι μικρά. Τα μικρά παιδιά είναι συχνά πιο ευαίσθητα στο Πνεύμα απ' όσο συνειδητοποιούμε.

Όταν μεγαλώσουν, θα θυμούνται τους ύμνους που τραγούδησαν μαζί σας. Ακόμη περισσότερο από το να θυμούνται τη μουσική, θα θυμούνται τα λόγια γραφής και μαρτυρίας. Το Άγιο Πνεύμα μπορεί να φέρει τα πάντα στη θύμησή τους, αλλά τα λόγια των γραφών και ύμνων θα διαρκέσουν περισσότερο. Αυτές οι αναμνήσεις θα τα επηρεάσουν να

επιστρέψουν, όταν περιπλανηθούν για ένα διάστημα, πιθανώς για χρόνια, από το μονοπάτι προς την αιώνια ζωή.

Θα χρειασθεί να σκεφθούμε μακροπρόθεσμως, όταν αυτοί που αγαπούμε, επηρεάζονται από τον κόσμο και το νέφος της αμφιβολίας φαίνεται ότι κατακλύζει την πίστη τους. Έχουμε πίστη, ελπίδα και χριστιανική αγάπη να μας καθοδηγούν και να ενδυναμώνουν αυτούς.

Το έχω δει αυτό ως σύμβουλος δύο ζώντων προφητών του Θεού. Είναι άτομα με μοναδικές προσωπικότητες. Όμως, φαίνεται ότι μοιράζονται μία συνεπή αισιοδοξία. Όταν κάποιος αναφέρει μία ανησυχία για κάτι στην Εκκλησία, η πιο συχνή απάντησή τους είναι: «Α, θα φτειάζουν τα πράγματα». Γενικώς, γνωρίζουν περισσότερα για το πρόβλημα από ό,τι οι άνθρωποι που αναφέρουν την ανησυχία.

Γνωρίζουν επίσης τον τρόπο του Κυρίου και έτσι πάντοτε είναι αισιόδοξοι για τη βασιλεία Του. Γνωρίζουν ότι Εκείνος είναι στην κεφαλή της. Είναι παντοδύναμος και ενδιαφέρεται. Αν Του επιτρέψετε να είναι ο ηγέτης της οικογένειάς σας, τα πράγματα θα φτειάζουν.

Ορισμένοι από τους απογόνους

του Χάινριχ φαίνεται ότι περιπλανήθηκαν. Όμως πολλά από τα τριεγγονά του πηγαίνουν στους ναούς του Θεού στις 06:00 το πρωί για να τελέσουν διατάξεις για προγόνους που δεν έχουν γνωρίσει ποτέ. Πηγαίνουν από την κληρονομιά ελπίδος που άφησε εκείνος. Άφησε μία κληρονομιά που την διεκδικούν πολλοί εκ των απογόνων του.

Ύστερα από όλα όσα μπορούμε να κάνουμε με πίστη, ο Κύριος θα δικαιώσει τις ελπίδες μας για μεγαλύτερες ευλογίες για την οικογένειά μας απ' ό,τι μπορούμε να φανταστούμε. Θέλει το καλύτερο γι' αυτούς και για μας ως τέκνα Του.

Είμαστε όλοι τέκνα του ζώντος Θεού. Ο Ιησούς από τη Ναζαρέτ είναι ο Αγαπημένος Του Υιός και ο ανεστημένος Σωτήρας μας. Αυτή είναι η Εκκλησία Του. Σε αυτήν υπάρχουν τα κλειδιά της ιεροσύνης και έτσι οι οικογένειες μπορούν να είναι για πάντα. Αυτή είναι η ανεκτίμητη κληρονομιά μας ελπίδος. Καταθέτω μαρτυρία ότι είναι αλήθεια, στο όνομα του Κυρίου Ιησού Χριστού, αμήν.

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

1. Βλέπε Απομνημονεύματα του Χένρυ Αιρινγκ, 1896, δακτυλογραφημένο κείμενο, Βιβλιοθήκη Ιστορίας της Εκκλησίας, 16-21.
2. Αβραάμ 3:24-26.
3. Νεφί Γ' 10:5.